

6. Закон України «Про холдингові компанії в Україні» (ст.3) від 15 березня 2006 року № 3528-IV зі змінами № 4498-17 від 13.03.2012. [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/>
7. Левицька Г.І. Математичне моделювання в управлінні фінансовою діяльністю підприємства / Г.І. Левицька // Фінанси України. – 2003. – № 1. – С. 88-92.
8. Осовська Г.В. Основи менеджменту : навч. посібник [для студ. вищ. навч. закладів] / Г.В. Осовська. – К. : «Кондор». – 2003. – 556 с.
9. Румянцев С. П. Зарубіжний досвід діяльності холдингових компаній / С.П. Румянцев // Цінні папери України. – 2004. – № 16. – С. 14-15.
10. Скобелева Э.В. Финансовые потоки холдинга: объект управления / Э.В. Скобелева // Весник ОГУ. – № 9. – 2007. – С. 112-119.

References

1. Azarenkova, H.M., Zhuravel, T.M. and Mykhailenko, R.M. (2009), *Finansy pidpriemstv* [Finance of the companies], tutorial, Znannia-Pres, Kyiv, Ukraine, 299 p.
2. Bilyk, M. D. (2005), "The essence and assessment of the financial state of enterprises", *Finansy Ukrainy*, no 3, pp. 117-128.
3. Butko, A.D. and Zarembo, O.O. (2008), *Metody i modeli pryynyattya upravlins'kykh rishen' v analizi ta audyti* [Methods and models of decision-making in analysis and audit], tutorial, Kyiv National Trade and Economic University, Kyiv, Ukraine, 323 p.
4. Harkusha, N.M., Tsukanova, O.V., Horoshanska, O.O. (2012), *Modeli i metody pryiniattia rishen' v analizi ta audyti* [Methods and models of decision-making in analysis and audit], tutorial, Znannia, Kyiv, Ukraine, 591 p.
5. Dulyba, N.H. (2012), "Theoretical and methodological approaches for understanding the essence of the concept "the holding structure", *Menedzhment ta pidpriemnytstvo v Ukraini: etapy stanovlennia i problemy rozvytku*, no. 748, pp.60-66.
6. *Zakon Ukrainy "Pro kholdynhovi kompanii v Ukraini"* (art. 3) from 15.03. 2006 № 3528-IV with changes № 4498-17 from 13.03.2012, available at: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/>
7. Levytska, H.I. (2003), "Mathematical modeling in financial management enterprise", *Finansy Ukrainy*, 2003, no 1, pp. 88-92.
8. Osovskaya, H.V. (2003), *Osnovy menedzhmentu* [Basics of management], high school tutorial, "Kondor", Kyiv, Ukraine, 556 p.
9. Rumiantsev, S. P. (2004), "Foreign experience of holding companies activity", *Tsinni papery Ukrainy*, no16, pp. 14-15.
10. Skobeleva, E.V., (2007), "Financial flows of the holding: object of management", *Vesnyk OHU*, no 9, pp. 112-119.

УДК 658.562

Вініченко О.М.,
к.е.н., доцент, докторант
Дніпропетровський університет імені Альфреда Нобеля

АНКЕТА ОЦІНКИ КОНТРОЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ ПІДПРИЄМСТВА

Vinichenko O.M.,
cand.sc.(econ.), assoc. prof., doctoral candidate
Alfred Nobel University, Dnipropetrovsk

QUESTIONNAIRE FOR EVALUATION THE CONTROL ACTIVITY OF THE ENTERPRISE

Постановка проблеми. Контроль одна з найважливіших управлінських функцій підприємства, що дозволяє уникати необґрунтованих втрат та забезпечує ефективне функціонування підприємства та його розвиток. Але контроль як функція управління не має чітко визначених законодавчих, стандартних процедур, які були б однаковими або ідентичними на різних підприємствах. Тому існує потреба в дослідженнях системи внутрішнього контролю кожного окремого підприємства. Тобто у певних умовах необхідно проводити оцінку системи внутрішнього контролю з метою визначення його обсягів, напрямків, глибини, періодичності, а також аналізу отриманих результатів та певної звітності,

вивченні впливу на діяльність підприємства. Таким чином питання контрольної діяльності підприємств завжди є вельми актуальні.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемою оцінки системи внутрішнього контролю займається багато спеціалістів практиків і науковців. Але з урахуванням специфіки проблеми вона найбільший інтерес визиває у фахівців в галузі бухгалтерського обліку та аудиту. Головна мета цих фахівців, при дослідженні системи внутрішнього контролю, визначити чи можливо довіряти результатам внутрішнього контролю та застосовувати їх у своїх цілях [1; 8]. Це обмежує коло дослідження питаннями, пов'язаними саме з бухгалтерським обліком [2-7]. Але контроль значно ширше, він охоплює усю діяльність підприємства. Таким чином, постає питання, що потребує удосконалення. Таким питанням є методика оцінки системи внутрішнього контролю підприємства.

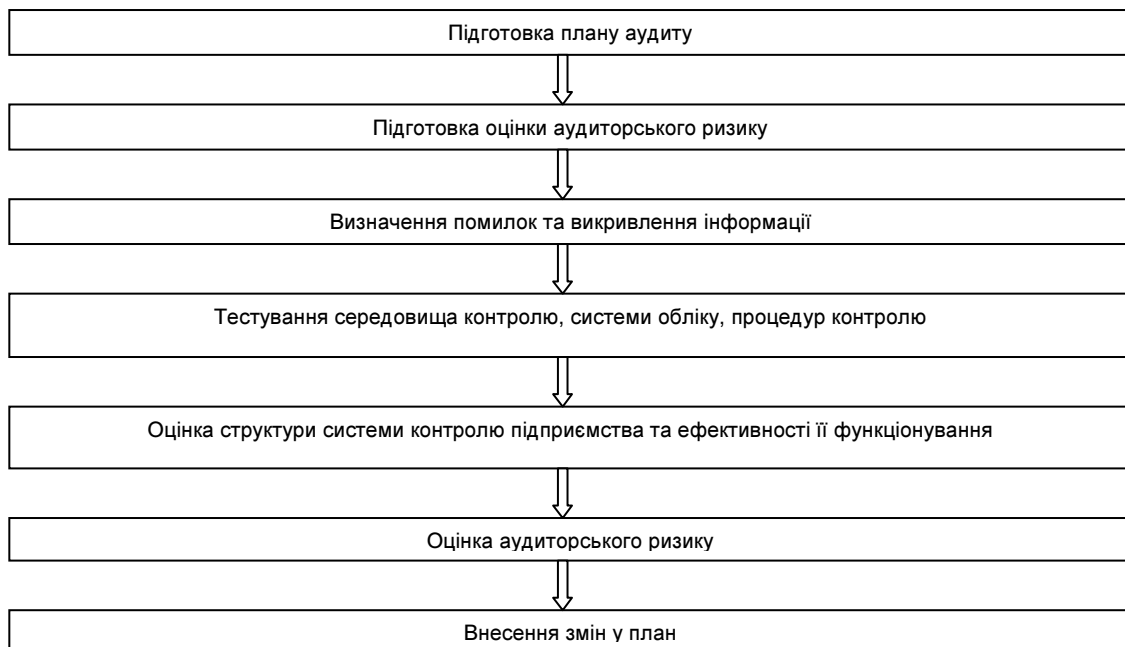
Постановка завдання. Удосконалити методику оцінки системи внутрішнього контролю підприємства з метою підвищення якості оцінки системи внутрішнього контролю.

Виклад основного матеріалу дослідження. Одним з важливих компонентів методики оцінки контрольної діяльності підприємства є анкета опитування персоналу підприємства. Така анкета складається з метою визначення, що представляє собою існуючий внутрішній контроль, система внутрішнього контролю або контрольна діяльність підприємства. Саме анкета дає змогу визначити рівень контрольної діяльності підприємства.

На практиці таку оцінку, а відповідно і розробку анкети або тестів опитування, частіше виконують незалежні аудиторські фірми або підрозділи внутрішнього аудиту підприємства. Безумовно, як зовнішні, так і внутрішні аудитори мають досить широкі повноваження щодо оцінки контролю підприємства. Але склад робітників цих структур, як правило, забезпечують економісти та юристи, що визначає зміст анкет та спрямованість запитань. Тобто такі анкети складаються із запитань, які охоплюють юридичні та бухгалтерські аспекти діяльності підприємств.

Кулаковська Л. П. та Піча Ю. В. визначають, що головна мета вивчення та оцінки аудитором системи внутрішнього контролю підприємства зводиться до підготовки основи для планування аудиту та встановлення виду, термінів проведення й обсягу аудиторських процедур [5]. Тому і питання у аудиторів відповідні до їх профілю.

Найбільш широко питання анкетування освітлює колектив авторів під керівництвом Пилипенка І. І. у книзі «Аудит. Методика документування», у якій викладено апробовану практичну методику документування аудиту та запропоновано цілісну систему робочої документації, представляє методику аудиту системи внутрішнього контролю. Аудит розподілено на декілька етапів (рис. 1) [7].

Рис. 14. Етапи аудиту системи внутрішнього контролю

Джерело: [7]

Для здійснення тестування рекомендовані анкети (тести) по кожному напрямку аудиту системи внутрішнього контролю:

- тест внутрішнього контролю системи бухгалтерського обліку;
- тест внутрішнього контролю електронної обробки інформації;

- тест внутрішнього контролю необоротних активів;
- тест внутрішнього контролю запасів;
- тест внутрішнього контролю дебіторської заборгованості;
- тест внутрішнього контролю операцій з інвестиціями;
- тест внутрішнього контролю готівкових операцій;
- тест внутрішнього контролю безготівкових розрахунків;
- тест внутрішнього контролю власного капіталу;
- тест внутрішнього контролю кредитів та позик;
- тест внутрішнього контролю кредиторської заборгованості;
- тест внутрішнього контролю доходів;
- тест внутрішнього контролю виробничої собівартості продукції, товарів, робіт і послуг;
- тест внутрішнього контролю розрахунків з оплати праці;
- тест внутрішнього контролю розрахунків з підзвітними особами.

У зазначених тестах кожен напрямок аудиту розписаний на окремі аудиторські процедури.

Представлені тести, с практичної точки зору, досить вдалі, бо вони охоплюють усі бухгалтерські питання пов'язані с системою внутрішнього контролю. Це специфіка аудиту, який спрямовано саме на бухгалтерський облік.

У книзі «Основи аудиту», як у виданні 2002 року, так і виданні 2008 року, Кулаковська Л. П. та Піча Ю. В. приділяють достатню увагу методиці оцінки системи внутрішнього контролю, але у плані перевірки підприємства виділяють оцінці діючою системи бухгалтерського обліку та внутрішнього контролю тільки шість аудиторських процедур, де саме внутрішнього контролю торкається загальна оцінка діючої системи внутрішнього контролю [4; 5]. Більше уваги опитуванню персоналу підприємства стосовно внутрішнього контролю приділено у розробленому ними Листку оцінки власного ризику та ризику невідповідності внутрішнього контролю. У цьому листку питання розподілено за напрямками:

- зовнішні фактори власного ризику (загальний стан галузі);
- внутрішні фактори власного ризику та ризику невідповідності внутрішнього контролю.

Ільїна С. Б. пропонує новий погляд на анкетування. В своїй Анкеті вивчення середовища аудиту (контролю) визначає наступні напрямки дослідження [2]:

- філософія та стиль управління;
- організація та структура підприємства;
- органи управління;
- методи делегування прав і обов'язків;
- методи управління контролем;
- внутрішній контроль (аудит);
- кадрова політика;
- зовнішній вплив.

Більш стандартизовані з погляду аудиту тести внутрішнього контролю (далі ТВК) запропоновані Кулаковською Л. П. та Пічою Ю. В. у книзі «Організація і методика аудиту». Тести поділено за наступними розділами [3]:

- ТВК установчих документів і власного капіталу;
- ТВК готівково-розрахункових операцій;
- ТВК безготівкових розрахунків;
- ТВК дебіторської заборгованості та зобов'язань ;
- ТВК зобов'язань перед банком;
- ТВК необоротних активів;
- ТВК запасів;
- ТВК дотримання трудового законодавства та розрахунків з оплати праці;
- ТВК витрат на виробництво та собівартість продукції;
- ТВК доходів і фінансових результатів.

Досить змістовні тести, але традиційно головна увага прикута до питань, пов'язаних з бухгалтерським обліком або суміжних з ним.

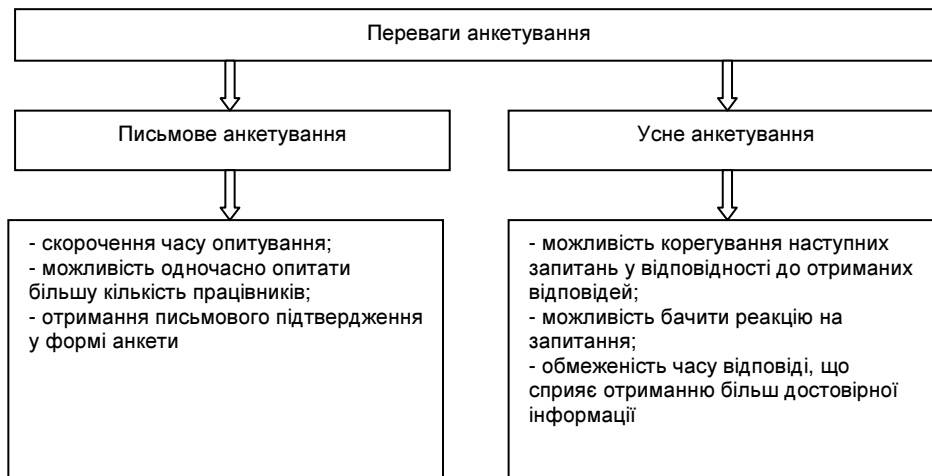
На наш погляд, при дослідженні системи внутрішнього контролю необхідно охоплювати усі сторони контролю відповідно до діяльності підприємства.

На наш погляд, тести або анкети є досить суттєвим елементом будь-якого дослідження. Вміння ставити правильні запитання це дуже велике мистецтво.

Кожна анкета готується заздалегідь, але опитування можна проводити у будь-який спосіб: письмово або усно. Обидва способи мають як переваги, так і недоліки (рис. 2). Що є перевагою одного способу, тобто надані можливості, то унеможлиблюється при застосуванні іншого.

Заздалегідь треба зазначити, що у представлений анкеті особи, які виконують контрольні функції будуть визначені як внутрішні контролери, незважаючи на те, чи є вони такими відповідно до штатного розкладу, чи просто виконують додатково окремі контрольні функції періодично або за вказівкою

керівництва, або частина їх професійних обов'язків співпадає з контрольними функціями, не відносячись до них прямо.

Рис. 2. Переваги способів анкетування персоналу підприємства

Джерело: авторська розробка

Анкету необхідно поділити на окремі розділи відповідно до видів контролю (за функціональними областями), які гіпотетично можуть бути на підприємстві.

Загальна оцінка системи внутрішнього контролю:

- що представляє собою система внутрішнього контролю у загальному вигляді;
- чи існує чітко виражена структура внутрішнього контролю, яка представлена у вигляді контрольного структурного підрозділу чи у особі одного або декількох штатних працівників, що виконують контрольні функції на підприємстві;

- наскільки явно вираженим є внутрішній контроль на підприємстві;

- наскільки тотальним або навпаки мінімальним є внутрішній контроль;

- чи не заважає контроль виконанню працівникам своїх професійних обов'язків;

- спрямованість та пріоритетність внутрішнього контролю;

- розгалуженість системи внутрішнього контролю;

- яким є внутрішній контроль - періодичним чи безперервним і за якими напрямками діяльності підприємства;

- наскільки автоматизовані процеси підприємства;

- яка вартість функціонування системи внутрішнього контролю та співвідношення витрат на внутрішній контроль та користі від його застосування;

- основні контрольні функції представників внутрішнього контролю;

- ієрархічна структура, тобто кому підпорядковані внутрішні контролери та за якими контрольними функціями;

- відповідальність внутрішніх контролерів: за що, яка та перед ким;

- чи виконують внутрішні контролери ще якісь обов'язки, окрім контрольних функцій;

- який фах та практичний досвід мають внутрішні контролери.

Оцінка адміністративного контролю:

- яку організаційну структуру має підприємство;

- на кого покладені контрольні функції на підприємстві;

- які внутрішні стандарти існують, що закріплюють обов'язки працівників, функції структурних підрозділів;

Оцінка правового контролю:

- хто займається юридичними питаннями підприємства: спеціалізований юридичний підрозділ чи стороння юридична організація;

- які функції виконують юристи на підприємстві;

- чи існують у підприємства судові справи і які це справи;

- які взаємовідносини з контролюючими та правоохоронними структурами;

- як часто і які перевірки проходять на підприємстві;

- які штрафи накладались на підприємство і наскільки вони правомірні;

- чи існують претензії у підприємства до контрагентів або навпаки;

Оцінка економічного контролю:

- існуючи виробничі потужності підприємства;

- наявність законсервованих основних засобів та таких, що деякий час не використовуються;
  - яким чином закріплена матеріальна відповідальність за стан та збереження основних засобів підприємства;
  - як часто здійснюється заміна обладнання і наскільки ефективно обладнання використовується;
  - які ресурси використовує підприємство на виробництво продукції, здійснення робіт, послуг;
  - чи достатні запаси на підприємстві;
  - яким чином організовано збереження запасів;
  - хто несе матеріальну відповідальність за збереження ресурсів;
  - наскільки ефективно використовуються запаси підприємства;
  - наскільки обґрунтованими є складські залишки запасів;
  - чи є запаси, які не використовуються у діяльності підприємства;
  - чи забезпечено підприємство і в якій мірі якісними трудовими ресурсами;
- Оцінка фінансового контролю
- яким чином та хто здійснює контроль за дотриманням планів, бюджетів, кошторисів, розрахунком та сплатою податків, доходами і витратами підприємства;
  - який контроль здійснюється відповідно до розділів бухгалтерського обліку;
  - хто здійснює нарахування та контроль за нарахуванням та сплатою податків.
- Оцінка виробничого контролю:
- чи здійснюється та ким контроль за дотриманням термінів виконання робіт;
  - чи здійснюється та ким операційний контроль;
  - яким чином та ким здійснюється порівняння планових показників з фактичними даними;
  - яким чином та ким здійснюється аналіз відхилень показників і як застосовують отриману інформацію;
  - як часто зустрічаються випадки браку і хто несе за це відповідальність;
- Оцінка соціального контролю:
- які взаємовідносини налагоджені між керівництвом та працівниками підприємства;
  - чи існують неформальні лідери у структурних підрозділах та в цілому на підприємстві;
  - якими внутрішніми стандартами закріплені права та обов'язки працівників підприємства;
  - яким чином здійснюється контроль за виконанням трудової дисципліни на підприємстві;
  - чи існує на підприємстві порушення трудової дисципліни;
  - яким чином визначається ефективність, продуктивність та якість роботи працівників підприємства;
  - чи існує на підприємстві система заохочення і в чому її сутність;
  - який рівень освіти повинні мати і мають працівники підприємства кожної структурної ланки;
  - чи налагоджена на підприємстві система навчання та підвищення кваліфікації працівників;
  - чи задовольняє працівників система та рівень оплати праці працівників;
  - чи зацікавлені працівники у підвищенні продуктивності праці;
  - чи існує на підприємстві соціальна інфраструктура, що забезпечує працівникам взаємодію та спілкування у неформальній обстановці;
  - наявність та обсяг внутрішнього позиціонування та конфліктності;
  - налагодженість формальних і неформальних взаємовідносин між працівниками у структурних підрозділах підприємства та між працівниками окремих структурних підрозділів;
  - взаємодія структурних підрозділів спрямована на досягнення мети підприємства;
  - чи існує на підприємстві профспілка і її спрямованість на задоволення соціальних потреб працівників;
  - текучість кадрів та причини;
  - наявність молодих кваліфікованих амбіційних працівників;
- Оцінка технічного контролю:
- чи існує на підприємстві підрозділ технічного контролю і які функції він виконує;
  - яка процедура технічного контролю і яким чином він оформляється;
  - хто і яку відповідальність несе за поставки покупцям неякісної продукції, виконання неякісних робіт та послуг;
  - чи існує на підприємстві гарантійний резерв і яким чином він використовується.
- Оцінка технологічного контролю
- чи визначені норми витрат сировини та матеріалів на виготовлення продукції;
  - наскільки склад продукції, стан виконаних робіт та послуг відповідають стандартам та технічним умовам;
  - чи виконуються санітарні норми при виробництві продукції, здійсненні робіт та послуг;
  - чи удосконалюється і яким чином технологія виробництва;
  - наскільки ефективні технології використовуються на підприємстві у виробництві продукції, виконанні робіт, наданні послуг;

- яка ефективність технологічних процесів;
  - чи здійснюється контроль дотримання технологій виробництва.
- Оцінка маркетингового контролю:
- чи існує на підприємстві маркетинговий підрозділ та які функції на нього покладено;
  - який маркетинговий бюджет і яким чином він використовується;
  - наскільки вигідним у економічному та професійному сенсі є наявність власної служби маркетингу;
- чи проводився аналіз залучення до виконання маркетингових досліджень спеціалізованих маркетингових організацій;
- чи існують звіти маркетингових досліджень і наскільки необхідно є ця інформація та яким чином вона використовується на підприємстві;
  - чи впливає робота маркетингових служб на досягнення мети та розвиток підприємства;
  - як добре на підприємстві знають своїх конкурентів, їх напрямки роботи та стан справ;
  - як змінюється асортимент продукції, послуг, робіт і як ці зміни впливають на прибутковість підприємства чи його розвиток;
  - чи існує потреба розвитку підприємства та освоєння нових видів продукції, робіт, послуг;
  - чи є на підприємстві в товарних залишках продукція, що за своїми якісними характеристиками не може бути реалізована бо не відповідає конкурентним вимогам.
- Оцінка інженерного контролю:
- чи існує на підприємстві своя інженерна служба, та які функції вона виконує;
  - наявність, стан та використання контрольно-вимірювальної апаратури на підприємстві;
  - чи відповідає вимірювальна апаратура метрологічним вимогам;
  - чи застосовуються на підприємстві енергозберігаючі технології;
  - чи існують на підприємстві очисні спорудження, якщо в них є потреба;
  - який стан мають будівлі, споруди, обладнання та комунікації;
  - чи існує графік виконання капітальних ремонтів, як часто, яким чином і за яким критерієм вони здійснюються;
  - яким чином здійснюються ремонти у підрядний чи господарський спосіб;
  - чи існують на підприємстві власні ремонтні служби;
  - наскільки безпечною є діяльність підприємства для навколишнього середовища та працівників підприємства;
  - хто проводить інструктаж з техніки безпеки, пожежної безпеки, техногенної безпеки з робітниками підприємства та яким чином це оформлюється;
  - чи є на підприємстві працівники, які відповідають за техніку безпеки, пожежну безпеку, техногенну безпеку та чи пройшли вони необхідне навчання та мають відповідний фах;
  - які на підприємстві існують системи, що забезпечують безпеку персоналу підприємства (система оповіщення, система гасіння пожег, тощо).
- Запропонована анкета представлена в досить укрупненому вигляді, але представленні основні напрямки опитування, які можливо поділити при необхідності більш детальноше.
- Висновки з даного дослідження.** У ході проведеного дослідження встановлено, що оцінку внутрішнього контролю (системи внутрішнього контролю) зазвичай проводять аудитори. Цей фактор впливає на зміст анкети опитування персоналу, яка дає змогу визначити рівень контрольної діяльності підприємства. Анкети опитування є досить суттєвим елементом методики оцінки внутрішнього контролю (системи внутрішнього контролю). Відповідно до викладеного матеріалу автором:
- визначено основні моделі побудови анкет оцінки системи внутрішнього контролю та їх недосконалість при визначенні контролю як функції управління, що обумовлено специфікою діяльності осіб, які зазвичай складають та використовують такі анкети у своїй діяльності;
  - запропоновано новий підхід до розробки анкети оцінки системи внутрішнього контролю, що забезпечує оцінку всієї контрольної діяльності підприємства з погляду управлінця. Тобто такий підхід дозволить виявити недоліки внутрішнього контролю та скорегувати контроль в межах усього підприємства та усіх напрямках його діяльності.
- Перспективним напрямком дослідження та надання рекомендацій щодо контрольної діяльності підприємств є розробка стандарту внутрішнього контролю підприємства.

Література

1. Ідентифікація та оцінка ризиків суттєвих викривлень через розуміння суб'єкта господарювання і його середовища [Електронний ресурс]: МСА 315. – 2012. – Режим доступу: http://www.apu.com.ua/files/temp/Audit_2012_1.pdf.
2. Ільїна С.Б. Основи аудиту : навчально-практичний посібник / Ільїна С. Б. – К. : Кондор, 2006 р. – 378 с.
3. Кулаковська Л.П. Організація і методика аудиту : підручник / Л.П. Кулаковська, Ю.В. Піча. – К. : «Каравелла», 2009. – 544 с.

4. Кулаковська Л.П. Основи аудиту: навчальний посібник для студентів вищих навчальних закладів освіти / Л.П. Кулаковська, Ю.В. Піча. – К. : «Каравелла»; Львів: «Новий світ - 2000», 2002. – 504 с.
5. Кулаковська Л.П. Основи аудиту : навч. посібн., 4-е вид. / Л.П. Кулаковська, Ю.В. Піча. – К. : «Каравелла», 2008. – 312 с.
6. Петрик О.А. Організація та методика аудиту підприємницької діяльності : навч. посіб. / О.А. Петрик, В.Я. Савченко, Д.Є. Свідерський ; За заг. ред. О.А. Петрик – К. : КНЕУ, 2008. – 472 с.
7. Пилипенко І.І. Аудит. Методика документування. / І.І. Пилипенко [кол. авторів. за заг. ред. академіка АЕНУ, д.е.н. проф. І.І. Пилипенко]. – К. : Інформаційно-видавничий центр Держкомстату України. – 2003. – 457 с.
8. Повідомлення інформації про недоліки внутрішнього контролю, тим кого наділено найвищими повноваженнями, та управлінському персоналу [Електронний ресурс]: МСА 265. – 2012. – Режим доступу: http://www.apu.com.ua/files/temp/Audit_2012_1.pdf.

References

- 1 Identification and assessment of risks of material misstatement through understanding the entity and its environment, (2012), available at: http://apu.com.ua/files/temp/Audit_2012_1.pdf.
2. Ilina, S.B. (2006), *Osnovy audytu* [Fundamentals of auditing], tutorial, Kondor, Kyiv, Ukraine, 378 p.
3. Kulakovska, L.P. and Picha, Yu.V. (2009), *Orhanizatsiia i metodyka audytu* [Organization and Methods of Auditing], textbook, Karavella, Kyiv, Ukraine, 544 p.
4. Kulakovska, L.P. and Picha, Yu.V. (2002), *Osnovy audytu* [Fundamentals of auditing], textbook, «Karavella»; «Novyi svit - 2000», Kyiv, Lviv, Ukraine, 504 p.
5. Kulakovska, L.P. and Picha, Yu.V. (2008), *Osnovy audytu* [Fundamentals of auditing], tutorial, Karavella, Kyiv, Ukraine, 312 p.
6. Petryk, O.A., Savchenko, V.Ya. and Sviderskyi, D.Ye. (2008), *Orhanizatsiia ta metodyka audytu pidpriemnytskoi diialnosti* [Organization and methodology of audit of entrepreneurial activity], tutorial, KNEU, Kyiv, Ukraine, 472 p.
7. Pylypenko, I.I. etc. (2003), *Audyt. Metodyka dokumentuvannia* [Audit. Methods of documentation], Informatsiino-vydavnychii tsentr Derzhkomstatu Ukrainy, Kyiv, Ukraine, 457 p.
8. Povidomlennia informatsii pro nedoliky vnutrishnoho kontroliu, tym koho nadileno najvyschymy povnovazhenniamy, ta upravlins'komu personalu, MSA 265 (2012), available at: http://apu.com.ua/files/temp/Audit_2012_1.pdf.

УДК 336. 71: 658

Маковоз О.С.,
к.е.н., доцент кафедри економіки та фінансів
Харківський національний університет внутрішніх справ

БЕЗПЕКА КОРПОРАТИВНОГО УПРАВЛІННЯ БАНКУ

Makovoz O.S.,
cand.sc.(econ), assistant professor of the
department economics and finance
Kharkiv National University of Internal Affairs

SAFETY OF CORPORATE MANAGEMENT OF BANK

Постановка проблеми. Сучасні умови господарювання, які пов'язані зі світовою економічною кризою, виводять на перший план питання безпеки банківської діяльності в Україні. Банки відіграють ключову роль в забезпеченні економічної безпеки держави, забезпечуючи проведення грошових розрахунків і платежів між суб'єктами господарювання, їх кредитування, інвестування та фінансування. Банк – юридична особа, створена у відповідній організаційно-правовій формі та має виключне право на здійснення в установленому законодавством порядку діяльності від свого імені щодо залучення коштів на вклади (депозити), розміщення зазначених коштів від свого імені і за свій рахунок на умовах повернення, терміновості та платності, відкриття та ведення банківських рахунків фізичних і юридичних осіб. Найбільш типовою та прийнятною організаційно-правовою формою для банку є корпоративна. Корпоративна форма господарювання виникає насамперед для того, щоб концентрувати розрізнені капітали з метою більш продуктивного застосування. При реалізації стратегії